ଉମ୍ରା ଖାତୁନ୍

ବନାମ

ଅହମ୍ମଦ ଜାଫିର୍ ଖାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଡିସେମ୍ବର 16, 1996

[ଏନ. ପି. ସିଂ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1882- ଧାରା 15-ପ୍ରଶ୍ନରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରିବାର ଅଧିକାର-ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏପରି ନିଷ୍କାସନ ଆଧାରରେ ଦାବି କରିବା- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ଦାବି ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ।

କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା - ବୈଷୟିକ ଆବେଦନ - ମକଦ୍ଦମାର ଅଣ-ବଜାୟଯୋଗ୍ୟତା - ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ - ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି - ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଜମି ଉପରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବାର ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଛନ୍ତି - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା - କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ଦାବିକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ, କାରଣ ଏହା କେବଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଂଶର କଳାତ୍ମକ ଖସଡା ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଫଳାଫଳ ଥିଲା ଏବଂ ବାଦୀ ବାସ୍ତବରେ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରୁଥିଲେ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଣ-ବଜାୟଯୋଗ୍ୟତା ଯୁକ୍ତି ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା - ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହାରିବା ପରେ ବୈଷୟିକ ଭାବରେ ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା - ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ, ଏପରି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ମାର୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସୁବିଧା ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ବାଦ ପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ, ବାଦୀ

ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ଯେଉଁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସ୍ୱତ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନଥିଲା । ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଂଶର କଳାତ୍ମକ ଖସଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଫଳାଫଳ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ, ସେ ପଛକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସୁବିଧା ଅଧିକାର ଆଧାରରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦାବି କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସଠିକ୍ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ବଜାୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିନାହାଁନ୍ତି କାରଣ ବାଦପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **7** ରେ ବିବୃତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବାଦପତ୍ରର ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଏହାକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ସୁବିଧା ଅଧିକାର ହାସଲ ଆଧାରରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଲୋଡାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏପରି ଅଧିକାର ହରାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ କେବଳ କାରଣ ବାଦ ପତ୍ରର ଅଂଶରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ଦୃଢୋକ୍ତି କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1.**ଅଣ-ବଜାୟଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉଠାଯାଇଥିବା ବଜାୟଯୋଗ୍ୟତାର ଆବେଦନ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହାରିଯିବା ପରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ନ୍ୟାୟର କାରଣକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ ନାହିଁ । ବଜାୟଯୋଗ୍ୟତାର ଆବେଦନ ସର୍ବୋପରି ଏକ ବୈଷୟିକ ଆବେଦନ ଏବଂ ବୈଷୟିକ ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟର ପଥକୁ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ **।[119- A- B]**

୨. ବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରକୃତରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ଉପରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା, ତେବେ ସେ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବାର ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସ୍ୱତ୍ୱ ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନପାରେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସୁବିଧାଭୋଗ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଦାବି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକତା ଅନୁସାରେ, ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି

ଉପରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ନ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ମତ, କାରଣ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ଦେଇ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିଆସୁଥିଲେ ।[118- D; F; 119-C-D]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3962/1988 ।

ଅପିଲୀୟ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 672/1981ରୁ ଅପିଲରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 14.11.83 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ବି. ସାନ୍ୟାଲ୍ ଏବଂ ଏମ୍. ପି. ଝା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1,3-5 ଏବଂ 7 ପାଇଁ ଡି. ପି. ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ:ଏହି ଆବେଦନ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଥିଲା ଯେ ସେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନର ମାର୍ଗ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ସୁବିଧା ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା କରାଯିବା ପରେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ପରେ, ମକଦ୍ଦମାଟି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ ହୋଇଛି ଯେ ବାଦପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ "ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ଜମି 1918 ମସିହାରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ଏବଂ ଏହା ବାଦୀଙ୍କ ଘରର ଏକ ଅଂଶ" । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବିବୃତି ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ଜମିର ମାଲିକାନା ଦାବି କରୁଥିଲେ, ଯଦିଓ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ସ୍ୱତ୍ୱ ଉପରେ ଆଧାରିତ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ, ଏହା ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଂଶର କଳାତ୍ମକ ଖସଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଫଳାଫଳ ଥିଲା । *ଚାପିସିଭାଇ ଧନଜୀଭାଇ ଦଣ୍ଡ ବନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ,* AIR (1971) SC 1878 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେହେତୁ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ଫେରିପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଭୋଗ ଅଧିକାର ଆଧାରରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

2. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପଠନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଏହା କେବଳ ବାଦ ପତ୍ରର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7ରେ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଢ଼ କଥନ ଉପରେ ନିଜର ଧ୍ୟାନ ସୀମିତ ରଖିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିବୃତ୍ତିକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେ ବାଦ ପତ୍ରରେ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦୃଢ଼ କଥନ ସହିତ ପଢ଼ିପାରିବେ, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସୁବିଧା ଅଧିକାର ହାସଲ ଆଧାରରେ ଲୋଡାଯାଉଥିଲା । ତଥାପି, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଦ ପତ୍ରକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ଯେ ବାଦୀ ପ୍ରକୃତରେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ଉପରେ ନିଜର ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ସେ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବାର ସୁବିଧା ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ ।

3. ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ରାୟର ଅନୁଶୀଳନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବାଦୀ ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଏତେ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ ଯେ ଜମିଟି ବାଦୀଙ୍କ ଜମିର ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 650ର ଅଂଶବିଶେଷ ନା ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟା 649 ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଜମିର ଅଂଶବିଶେଷ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଇ ନପାରିବା କାରଣରୁ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନପାରେ । କିନ୍ତୁ ତା 'ପରେ, ଭୋଗାଧିକାର ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

5. ତେଣୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ତାହା ହେଉଛି ବାଦୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ହାରିବା ଉଚିତ କି, ଯଦିଓ ଭୋଗାଧିକାର ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦାବି କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି, କାରଣ ସେ ମଧ୍ୟ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ଉପରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଦାବି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ମୁଖାର୍ଜୀ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି କାରଣ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରକୃତରେ ବଜାୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀ ସାନ୍ୟାଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଥିଲା ଯେ ଶେଷରେ ବାଦୀ ଭୋଗ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ସେ ସେହି ଅଧିକାରକୁ ହରାଇବେ ନାହିଁ କାରଣ ବାଦ ପତ୍ରର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶରେ ମାଲିକାନା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦୃଢୋକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ।

6. ଆମେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ଆମ ମତରେ, ଅଣ-ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଅଣ-ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟତାର ଆବେଦନ ଏକ ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତିମ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏହାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା, ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ହରାଇବା ପରେ, ନ୍ୟାୟର କାରଣକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଏ ନାହିଁ; ବରଂ ଏହାକୁ ବାଧା ଦିଏ, କାରଣ ରକ୍ଷଣଯୋଗ୍ୟତାର ଆବେଦନ ସର୍ବୋପରି ଏକ ପାରିଭାଷିକ ଆବେଦନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ପଥକୁ ପାରିଭାଷିକ ଆଧାରରେ ବ୍ୟର୍ଥ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

7. ତଥ୍ୟର ସାମଗ୍ରିକତା ଏବଂ ଏହି ମକଦ୍ଦମା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତିନୋଟି ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ ଗତିପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଏହି ମତ ରଖିଛୁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ଉପରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିବା ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅପେକ୍ଷା ନ୍ୟାୟ ସହିତ ଅଧିକ ସୁସଂଗତ, କାରଣ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ଧରି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଡ୍ରେନ୍ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ କରିଆସୁଛନ୍ତି ।

8. ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସେହି ଆଦେଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରୁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଉଛୁ ।

ବି. କେ. ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।